

SARRIENU QUE ...

L'objectiu d'aquests articles és donar a conèixer alguna dels aspectes de Sant Hilari que es desconeixen. La gent ha de saber del seu passat si realment volem tenir una unitat com a Poble.

El tren havia d'arribar a Sant Hilari?.

La notícia no deixa de sorprendre si tenim en compte que les condicions morfològiques de Sant Hilari i els seus environs no són les més favorables per la instal·lació del ferrocarril, però les ganes de fer-lo arribar als recons de Les Guilleries eren més que una il·lusió.

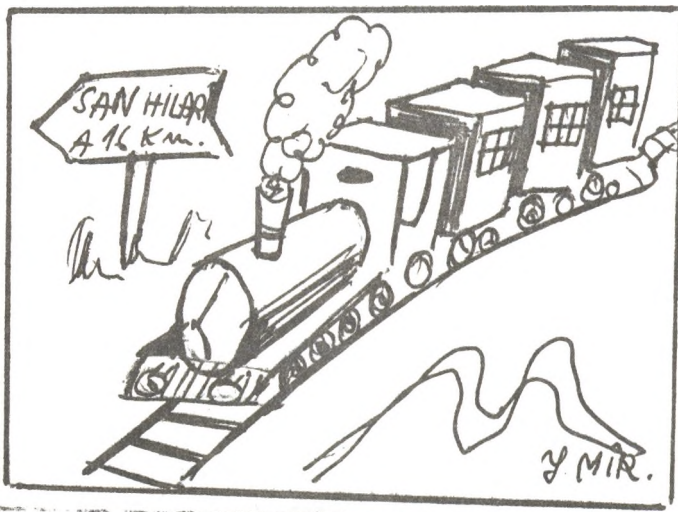
Malgrat que potser mai no s'ha valorat prou, a nivell de poble i d'estat, l'existència de les fonts d'aigua picant i del balneari, cent anys enrera tenien un considerable prestigi les aigües minero-medicinals de Sant Hilari (en una població alemanya es parlava que el nostre poble havia de ser "L'Hospital del Mediterrani").

Les dificultats de comunicació vial suposaven un entrebanc d'importància per arribar als "miraculosos" manantials, i per això no és d'estranyar que ja en la dècada de 1870 es construís la carretera de Vic a Sant Hilari quan encara no hi havia la d'Hostalric; d'aquesta manera el que volia prendre l'aigua anava fins a la capital de la Plana en tren i des d'ací amb tartans fins a Sant Hilari.

El següent pas era fer arribar el tren a casa nostra i això és el que veiem publicat a la premsa de 1891 on s'anuncien els estudis i projecte per la construcció de la línia ferroviària Vic-Sant Hilari que enllaçaria amb la de Sant Joan de les Abadesses.

Transcrivim aquí alguns retalls de publicacions de l'època:

"Los estudios de camp del ferrocarril económico de Vich a Sant Hilari Sacalm se troben ja terminats, y d'ells resulta que l'extensió del traçat no arribarà a 40 Kilometres y que la pujada més grossa no excedirà del 3%. Encara que no està decidit definitivament lo punt d'enllàs ab la via de Sant Joan de les Abadesses, se creu que podrà colocar-se a mitg kilòmetre d'aquesta via, en direcció a Manlleu, per evitar que el ferrocarril econòmic passi per dins dels carrers de la ciutat.

D'allí se dirigirà cap a Sant Julià de Vilatorrada, poble d'estiuejants, cruarà la Serra que tanca la Plana de Vich per la part de Llevant, en lo punt de Collsameda. Des de hont s'aproximarà a Viladrau, prop de l'acreditada fàbrica de paper de D. Pedro Riera, i a través de boschs seculars d'alzines, castanyes y avellanès, pujarà pel Mas Tortadès i pel coll de Vilardell, immediat al Molí Roquer i baixarà d'aquí a Sant Hilari passant molt prop del Manantial d'aigua picant."

"Desitjaria que l'obra intentada no passés, com en tantes altres ha ocorregut, d'ésser una il·lusió.

A més del interès que hi deu tenir la nostra ciutat, les Guilleries avuy difícils, y quasi impossibles d'explotar en la part importantíssima de la seva riquesa forestal ara, per falta de comunicació ab los mercats (...)."

"Todos los que conocen el país afirman que, aunque sólo sea para disfrutar de bellísimos y variados panoramas, se recorrerá con gusto la línea, que esperamos ha de ser pronto un hecho. La vida económica de la obra, aseguranla, no sólo los muchísimos turistas y enfermos que en creciente número acuden todos los años a San Hilario, sino también los productos forestales de las Guilleries y la riqueza minera de aquellas montañas."

Resum dels diaris:

"La Veu del Montserrat"

i "El Norte Catalán"

Del 28 de setembre i octubre de 1891.

(s'ha conservat la grafia original)